

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 - GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abbon. Dovenetelweg 57^a 2555 TD 's-Gravenhage Tel. 070-684541

Secretariaat: Talinglaan 21 2566 VN 's-Gravenhage Tel. 070- 634101

W E E K B L A D

nadruk verboden

15 december 1978

23e jaargang n.17

S T E R A V O N D

=====

Goeden avond, allemaal.

Vrienden, het is weer steravond. Dit betekent een avond met de gebruikelijke indeling voor dergelijke gelegenheden. U kent deze reeds naar ik aanneem.

Er is allereerst de voorbereiding, gevolgd door de inleiding en aan het eigenlijke deel van de avond.

Mij als inleider treft daarbij wel in de eerste plaats, dat men op aarde in een tijd leeft, die wel zeer wisselvallig is. Wat betekent, dat wij wat extra krachten best kunnen gebruiken.

In de tweede plaats - en dit zal mogelijk ook u reeds zijn opgevallen - vindt er hier een opbouw van krachten plaats. Er is reeds een behoorlijk krachtveld op dit ogenblik aanwezig.

Ten laatste, ook al betekent dit voor de meesten herhalingsoefening, moet ik u duidelijk maken, wat wij vanavond eigenlijk doen.

U bent hier aanwezig om bij te dragen aan een werken met hogere krachten. Wij bouwen te samen een krachtveld op. Vanuit de geest is er trouwens reeds nu een nogal grote opkomst, waar zich zo dadelijk nog vele hogere geesten zullen voegen.

Het is hierbij van het allergrootste belang, dat wij een grote mate van harmonie bereiken. Maar harmonie is een zaak, waarbij gevoelens eerder dan gedachten van belang zijn.

Dit betekent dat, wanneer de celebrant zijn werk eenmaal begint te verrichten, woorden er in feite niets aan toe doen. Toch zullen er woorden gesproken worden. Zij zijn echter meer een soort garnituur: het hoort er bij, maar het hoofdgerecht bestaat uit de kracht zelf en de wijze, waarop deze gemanipuleerd zal worden.

Het hoofddoel is een uitstralen van gerichte krachten naar de wereld, zover wij die maar kunnen bereiken. Maar er blijft zeker voldoende kracht over, om ook bepaalde dingen hier voor mij in te stralen.

Hierin worden dan de krachten, die ook aan de wereld worden gegeven, op een meer aan de mens aangepaste wijze vastgelegd. Edelmetalen bezitten de beste mogelijkheid tot oplading, maar ook andere voorwerpen kunnen een mate van lading opnemen.

Hiermede wordt dan bereikt, dat er iets van harmonie, of -zo u dit prefereert- van verdraagzaamheid in het voorwerp wordt opgeslagen. Hierdoor hebt u een ogenblikje, wanneer u uit het evenwicht geraakt of onverdraagzaam wordt, waarin de lading van het voorwerp u a.h.w. de kans geeft uw evenwicht te herwinnen en zo harmonisch en verdraagzaam verder te gaan. Meer betekent dit in feite niet, ook al zal de lading langere tijd, afhankelijk van het beroep, dat op de daarin gelegen krachten wordt gedaan, werkzaam blijven.

Bezie ik de aanwezigen op deze avond, dan valt mij op, dat daarover nogal wat mensen zijn, die tot de witte broederschap behoren - pardon, geesten vooral natuurlijk.

Iets, wat in mijn ogen veelbelovend, maar ook veel betekenisvol is: Zoals u weet zijn de broeders op het ogenblik bezig met een belangrijke actie, die ten doel heeft wat meer mogelijkheden tot vrede op uw wereld te scheppen.

Mogelijk hebt u het gevoel, dat iets dergelijks beter met kerstmis bereikt zou kunnen worden, maar wanneer men daarmede tot het kerstfeest gewacht zou hebben, zou het op bepaalde plaatsen voor het vinden van vrede al veel te laat zijn.

Wat betekent, dat wij op deze avond vooral ook zullen trachten dreigingen van geweld, onvrede en zo hier en daar zelfs actief geweld, wat af te remmen.

Hierdoor kan dan een verdere escalatie voorkomen worden, zoals men dit met deftige woorden pleegt te omschrijven. Die escalatie is dan in feite niets meer of minder dan een soort roltrap naar erger.

Op de duur zou een chaos onvermijdelijk worden, waarin geen enkele mens, lichamelijk danwel geestelijk, enig welbehagen zou kunnen vinden.

In de afgelopen 6 weken hebben wij met een dergelijke actie over de gehele wereld reeds enige resultaten geboekt, maar zoals u zelf kunt konstateren, zeker nog niet voldoende om ook maar in enige mate over vrede op aarde te kunnen spreken.

Vandaar ook de steeds weer herhaalde oproepen om u, waar en hoe u maar kunt, op vrede in te stellen en deze zo veel mogelijk in de wereld rond u uit te stralen en ook met woord en daad te bevorderen.

Want de rust, die wij op een avond als deze kunnen uitstralen, evenals de kracht, die velen op zich kunnen uitstralen naar de wereld, is hard nodig om te felste tegenstellingen te voorkomen of af te dempen- zelfs in uw eigen omgeving.

Terug naar onze steravond. Want daarvoor bent u uiteindelijk gekomen en deze is op het ogenblik het allerbelangrijkste.

De celebrant, die op deze avond voor ons zal werken, is geen lid van onze Orde. Hij is een nogal belangrijk iemand uit de witte broederschap en behoort daarin o.m. tot de grote raad.

De broeders hebben zeker een autoriteit afgevaardigd. Van hem kunnen wij verwachten, dat het een korte, waarschijnlijk nogal christelijk geformuleerde, maar zeker ook zeer krachtige en bewust gerichte uitstraling van krachten zal gaan worden.

De inleider is iemand, die u kan helpen om uzelf wat te vergeten, om allerhande stromingen saam te voegen en zo een juist draagvlak voor het werken van de celebrant tot stand te brengen.

Zijn belangrijkste taak is het tot standbrengen van een voldoende eenheid tussen u en degenen, die in de geest aanwezig zijn. En dat zijn er nogal wat. Het bestuur zou er spijt van hebben, wanneer zij hen allen zou zien, dat zij niet tot betalen in staat zijn. Anders zou er zeker sprake zijn van een nog nooit geëvenaarde toprecette.

Degenen onder u, die de aanwezigheid van zovelen aanvoelen of zelfs kunnen zien, zullen meer dan de anderen ook beseffen, hoe belangrijk het is, dat zij met u allen een eenheid gaan vormen.

Iets wat soms moeilijker is, dan u zou denken, omdat wij nu eenmaal te maken hebben met twee werelden: een wereld van de materie met haar opvattingen en feiten en de werelden van de geest, waarin gedachten en gedachtenkracht de hoofdrol spelen.

De inleider moet a.h.w. trachten u als mensen voor een ogenblik te laten vergeten, dat u mens bent met alle zorgen enz., die daaraan verbonden zijn, terwijl hij gelijktijdig hen, die in de geest aanwezig zijn en nog niet zover zijn gevorderd, er toe moet brengen te vergeten, dat zij in een eigen, door henzelf omschreven en bepaald geestelijk wereldje leven.

Door een opbouw van denkbeelden en voor alles ook van gevoelens, middels suggesties en beïnvloeding, brengt dan een steeds meer homogeen krachtveld tot stand.

Zo bereikt men, dat allen, die in het gebeuren van deze avond deel hebben, ongeveer gelijk uitstralen. Iets, wat niet alleen een nogal moeilijke taak is, maar bovendien voor iemand in de stof bijna onvoorstelbaar. Want de een, zo zal men denken, is nu eenmaal zus en de ander zo. Er zijn zoveel verschillen van allerlei aard: de een leeft bovenmodaal, de ander maar met modaal en het inkomen van de ander ligt weer ver beneden modaal.

Zoals de een katholiek is in zijn denken, de ander meer protestant, gereformeerd, of mogelijk in godsdienstig opzicht geen enkele visie heeft.

U weet uit ervaring, hoe het gaat; wanneer mensen met zo zeer verschillende achtergronden bijeenkomen. Dat botst ergens. Maar wanneer je nu eens alle verschillen zou kunnen vergeten, je alleen nog realiserende, dat elke mens een mens is, zou er reeds een geheel andere relatie ontstaan. Men zou elkander opeens beter kunnen aanvaarden, aanvoelen en begrijpen.

In een dergelijk geval kijk je in feite niet meer naar verschillen, maar alleen nog naar overeenkomsten. En dat is wel noodzakelijk: Wanneer ik naar alle in de stof en de geest aanwezigen kijk, is het - ik bedoel niets denigrerends - toch wel een allegaatje, een sterk gevarieerd geheel.

Wanneer je de uitstralingen op dit ogenblik beziet, doet het denken aan een hors d'oeuvre varié. Wij moeten dus proberen meer eenheid te bereiken, alles meer samen te voegen.

In verband hiermede wil ik u iets uitleggen, wat u wel mogelijk reeds bemerkt hebt, maar waarbij, zover mij bekend, tot op heden geen verklaring werd gegeven.

Wanneer de eenheid ontstaat, ontstaat tevens een zeer sterk veld. U hebt op dat ogenblik het gevoel van een soort prikkeling, een soort verdoofdheid zelfs. Dit gaat overigens voorbij. En gemeenlijk komt het eerst tot een uitstralen van krachten, wanneer voor u dit gevoel reeds voorbij is.

Wanneer u nu niet geheel op die uitstraling bent afgestemd, krijgt u een dergelijke prikkeling tijdens het uitstralen nogmaals te gevoelen.

Gemeenlijk ben je echter zozeer opgenomen in dit geheel, dat je dit uitstralen op zich niet eens meer bewust bemerkt. Zoals water, wanneer alles gelijk is aan uw lichaamstemperatuur: je voelt geen warmte, geen koude en bemerkt ook in veel mindere mate, dat er ergens een stroming bestaat.

Het opbouwen van het veld is de taak van de inleider. Hij moet trachten, u allen, stof en geest, zover te krijgen, dat de begeerde eenheid werkelijkheid wordt.

Is het veld in voldoende eenheid tot stand gebracht, zo kan de celebrant komen. Maar niet voordien. Wanneer u dus het gevoel hebt, dat deze avond niet al te lang moet duren - u wilt een bepaalde trein halen of iets dergelijks - stel u tijdens het werken van de inleider maar goed op hem in. Dan verloopt alles nog iets vlotter.

De celebrant kan dan eerder zijn taak opnemen; de kracht, die ontstaat, is even groot of groter dan anders het geval zou zijn en u kunt nog vroeger huiswaarts gaan ook.

Vindt u, dat het langer moet duren, dan behoeft u alleen maar wat te mokken. Als vanzelf duurt de avond dan langer. Maar hoe het ook zij, wij maken er toch een soort plechtigheid van. Geen wonder, want een bijeenkomst als deze is in feite een magisch gebeuren.

En denk daarover nu niet te min: wanneer wij vanavond wat geluk hebben, zal het uitgestraalde veld werkzaam zijn op directe wijze in een cirkel met een straal van rond 700 k.m. En dat is heel veel.

Gezien onze mogelijkheden van het ogenblik schat ik de z.g. secundaire werking, waarmede getracht wordt dit gevoel en begrip van vrede in het geheel van het menselijk bovenbewustzijn - waarin vrede en harmonie eveneens zo goed mogelijk verankerd dienen te worden - tenminste 3 maal zo sterk als voor dit soort bijeenkomsten normaal mag heten.

In de tweede plaats is er een meer directe uitstraling van kracht voorzien. Een soort "voor wat hoort wat", waarbij wij u, maar ook mensen in de omgeving, nog wat extra kracht

proberen mee te geven.

Deze kracht treft natuurlijk alle aanwezigen, maar zal, zoals gezegd, ook in de nabije omgeving worden uitgestraald. Onze deskundigen hebben ook hier een mogelijke werkingssfeer voor geschat. Nu zijn het deskundigen die het, net als hun collegas in de Bilt, wel eens mis kunnen hebben. Maar zij menen, dat in de tweede uitstraling een kracht zal worden ontwikkeld, die voldoende werkzaam is in een gebied met een straal van t.m. 6 k.m. Wat betekent, dat praktisch geheel Den Haag bestreken kan worden.

Wij bereiken dus mogelijk reeds veel, voor wij aan de derde uitstraling van krachten toe zijn, die gericht is op de voorwerpen hier. Gezien de ongewoon grote energieën, waarmee de vanavond gewerkt wordt, is de kans groot, dat ook voorwerpen, die u in uw zak hebt e.d., mede opgeladen worden, zij het mogelijk wat minder intens dan de voorwerpen, die hier voor dit doel op tafel zijn neergelegd.

Op het ogenblik ontdek ik hier en daar vragen omtrent mijn optreden en wijze van spreken. Men heeft het gevoel, dat dit plechtiger zou dienen te geschieden.

Luister: wij zijn hier niet bijeen om kerkdienstje te spelen. Wij willen eerlijk en oprecht magisch werken. Dit betekent het vinden van een zekere instelling, maar gelijktijdig het bereiken van een zekere ontspannenheid.

Het betekent het opbouwen van een bepaalde gevoelswereld, het samentrekken van zekere krachten.

Daar zie ik één van u, die het in de gaten begint te krijgen. Ja, u hebt gelijk. Er is hier nu een zekere kracht merkbaar. Maar reeds aan het begin van mijn betoog heb ik u er op gewezen, dat er een veld was opgebouwd, dus u hoeft u daar werkelijk niet zo over te verbazen.

Om echter een zo groot mogelijke eenheid te kunnen bereiken, moet u eerst eens wat relaxen. Wanneer u hier komt en een heel bepaald iets verwacht, dan zult u alle andere mogelijkheden en daarmee ook harmonische wegen terzijde schuiven.

Dat wil zeggen, dat het voor u, wanneer u niet eerst tot een mate van ontspannen wordt gebracht, veel moeilijker zal zijn met allen, die aanwezig zijn, de juiste harmonie te bereiken. Dan botsen alle afwijkende voorstellingen tegen elkaar, omdat een ieder een ander beeld heeft, van hetgeen mogelijk is en een andere voorstelling koestert, omtrent hetgeen er uiteindelijk moet gaan gebeuren.

Echt menselijk overigens: men is niet gelukkig, wanneer niet alles netjes in zijn eigen vakje past. Want heel wat mensen dragen een soort kruidenierswinkel met zich, waar je in de ene lade de jeugd, in de andere de ontspoorde jeugd, in de volgende mannetjes, daarnaast een lade met vrouwtjes enz. En alles wat daarin niet past, zit in een grote kist met afgekeurd goed.

Laat ons dit alles maar meteen vergeten. Er is één eenheid, één mensheid. Er is geen bepaald godsbeeld of een bepaalde godsdienst te vinden, die voor al het andere bepalend is.

Wanneer wij gemeenschappelijk een werkelijke harmonie op willen bouwen, lieve mensen, zo kunnen wij dit nooit bereiken door uit te gaan van een nauw bepaald standpunt.

Stel het u voor de aardigheid eens voor: een van u bouwt een volgens hem positief veld op ala vvd, een ander ala cda - o neen, dat kan niet, want die weten zelf niet precies, wat zij zijn. Dan maar een veld ala pyda. Dat botst en het resultaat is geen weldoende straling, maar eerder iets wat lijkt op een geestelijke atombom. Een uitstraling van vrede is hier en op dit ogenblik niet te bereiken, wanneer je een te voren vastgesteld standpunt in blijft nemen. Dan is het eenvoudig onmogelijk, de nodige eenheid en harmonie te bereiken.

Wat echter ons doel van heden is, berust op een magisch werken, dat gedragen wordt door een gemeenschappelijk en harmonisch stralingsveld van stof en geest, dat tot een zo groot mogelijke eenheid moet worden gebracht.

Wanneer die eenheid groot genoeg is geworden, kan zij in een enkele richting worden opgevoerd met het doel vrede mogelijk te maken. Maar vergeet niet, dat in het woord vrede heel wat andere begrippen mede bevat zijn: Naastenliefde, verdraagzaamheid, geluk en zelfs God. Kortom: in vrede is alles aanwezig, wat je in positieve zin maar bedenken kunt.

Maar die vrede is de erkenning van het andere, de aanvaarding ook van feiten, van de gehele werkelijkheid, zowel met betrekking op jezelf als t.a.v. anderen.

Het is het gevoel, dat je te samen meer kunt dan wanneer je tegen elkander verdeeld bent. Het is het gevoel, dat je jezelf niet waarlijk kunt bewijzen door tegen anderen op te treden, hen te overwinnen mogelijk. Vrede kun je alleen vinden, jezelf kun je alleen in vrede werkelijk bewijzen, door met anderen te samen meer te zijn, dan je alleen zou kunnen zijn.

Wat u betreft, geldt dus, dat wij geen behoefte hebben aan mensen met een speciale gave, een bijzondere mening, een geheel eigen instelling. Wij hebben hier en nu vooral behoefte aan mensen, die even willen vergeten, dat zij hoe dan ook anders zijn dan anderen door b.v. anders te leven, te denken, te geloven.

Wij hebben wel behoefte aan mensen, die beseffen diep in eigen wezen voornamelijk geest, entiteit te zijn. Mensen, die als entiteit, als deel van de kosmos, op dit ogenblik niets anders wensen dan te samen met de anderen een zo groot mogelijke eenheid te vinden, een zo groot mogelijke vrede te ervaren, een zo groot mogelijke harmonie te beleven.

Dit met geest en stof waarmaken is een grootse onderneming. Als echte hollander of hollandse vraagt u zich in stilte nu mogelijk af: Kost mij dit wat?

Uitgezonderd stoffelijke zaken, die u ongetwijfeld met de aanwezige stoffelijke autoriteiten kunt regelen, kost een deel hebben in dit alles u niets.

Wanneer wij zo dadelijk dat veld volledig opbouwen, is er natuurlijk een grote spanning aanwezig. Delen daarvan komen ook van u. Er wordt dan wel degelijk iets van u genomen. Maar wanneer u dan zo dadelijk even rustig blijft zitten, wanneer de celebrant klaar is - niet lang, 90 seconden, dus 1½ minuut is lang genoeg - vloet alle kracht, die u hebt gegeven, geheel naar u terug.

Nu is 1½ minuut natuurlijk in een haastige wereld nog

heel wat: het betekent zo iets als 3 malen groen licht voorbij laten gaan en blijven wachten. Maar in die tijd vloeit alle nog aanwezige spanning af naar u. Alles, wat u aan krachten reeds gekregen hebt, blijft echter bij u. Dus wanneer u zo dadelijk huiswaarts gaat, bent u er uiteindelijk beter op geworden en heeft het u geen spatje kracht gekost.

Nu kan ik u eindelijk ook enkele gegevens verstrekken over onze celebrant. Terwijl ik met u zit te praten, worden mij nu de nodige informatie gegeven. Ook dit is niet gebruikelijk. Meestal heb je als voorbereider en inleider een kort gesprek met de celebrant. Deze maal bleek dit niet mogelijk.

Zijn geschiedenis: Oud hogepriester van Rê, ingewijde in de Isismysterien, - een volgende inkarnatie -, daarna ingewijde in Griekenland, alchemist in de vroege middeleeuwen. Sindsdien niet geïncarneerd.

Functie in de geest: voornamelijk coördinatie van verschillende geestelijke groepen. Om het anders te zeggen: een entiteit, die het zoeken naar en brengen van harmonie wel zeer eigen moet zijn.

Hij is in wezen magiër, maar in zijn uitingen - vermoedelijk dank zij zijn laatste inkarnatie - geneigd tot christelijke formuleringen.

Zijn godsbesef is zeer intens, maar een onuitspreekbare beleving. Toch tracht hij altijd weer, iets van deze beleving aan anderen over te dragen.

Van hem kan worden verwacht, dat de ritus kort is en in simpele termen gesteld zal worden - dit met een weglaten van alle formules en bezweringen, die bij andere celebranten gebruikelijk plegen te zijn.

Zijn kracht - die wij niet mogen onderschatten - heet aansprakelijk te zijn voor een aantal inwijdingen op aarde in deze laatste tijd. De laatste 50 jaren dus.

Hij schijnt in staat te zijn, anderen diepe inzichten mogelijk te maken, hij schijnt daarnaast ook in staat te zijn om "te genezen", wat in feite betekent: harmoniseren van zowel geestelijke als stoffelijke krachten. Zeker is het, dat hij bewezen heeft in staat te zijn, dergelijke evenwichten ook in mensen te herstellen. Of hij dit op deze avond mede zal doen, weten wij niet, gegevens ontbreken. Maar wanneer je met zo iemand te maken hebt, kun je de gekste dingen verwachten, dat staat wel vast.

Het geheel van zijn werken tot nu toe gaat uit van een harmonie, die bewust zodanig is gekozen in zijn uiting, dat zij dicht bij het wezen van de mensheid ligt. Ofschoon hijzelf zijn wijze van werken waarschijnlijk anders zou omschrijven, zou ik deze willen karakteriseren als een doordringen in de Christusgeest en het manifesteren van de Christuskracht op aarde zowel als in alle sferen.

Het lijkt mij goed, ook enkele regels te stellen voor deze avond. Allereerst dan: de inleider gaat werken met uw gevoelens en doet weinig of geen beroep op uw rede. Het waarom zal u nu duidelijk zijn. Het redelijk volgen van deze bijeenkomst is dus vanaf de volgende spreker in feite zinloos.

Gevoelsmatig beleven van al, wat gebeurt, wordt gezegd, aanwezig is, zal de beste wijze zijn om bij te dragen aan het

bereiken van een zo perfect mogelijke harmonie. Het zal ook uzelf betere mogelijkheden geven de krachten, die aanwezig zijn, op te nemen.

Dit geldt voor een ieder met als uitzondering diegenen, die zover zijn ingewijd, dat zij vrijelijk het land van licht kunnen betreden. Voor hen geldt: stel u in op het gouden licht, daar dit de hoofdkracht zal zijn, waarmede wordt gewerkt.

Wanneer de inleider zijn taak beëindigd heeft, is er mogelijk iemand, die de behoefte heeft, om te hoesten of te kuchen. Voor hen geldt: u kunt naar hartelust kuchen, proesten enz. tot de celebrant komt.

Is de celebrant echter eenmaal aanwezig, dan wordt het op prijs gesteld, wanneer u dergelijke uitbarstingen onderdrukt - zolang u er niet in stikt natuurlijk. Is de nood zo hoog, demp dan zoveel mogelijk alles met een zakdoek en proest en kucht zover noodzakelijk daar in.

Nogmaals: tot dat ogenblik is er geen enkel bezwaar tegen hoesten en kuchen en wilt u elkander even iets toefluisteren, dan is ook dit van geen belang.

Wel verzoek ik u, zoveel mogelijk dergelijke konversaties te staken en elkaar niet meer aan te stoten, wanneer de inleider aan het woord is.

Wanneer de celebrant komt, verwachten wij van u een zo groot mogelijke ontspannenheid en een zo volledig mogelijke stilte. Werk hieraan mede, zo goed u kunt, maar erger u vooral niet, wanneer u tegen alle verwachtingen in toch even moet hoesten. Die ergernis brengt u alleen nog maar verder van slag.

Wanneer de kracht eenmaal wordt gekoncentreerd, laat alles over u komen, reageer niet actief. Ziet u iets? Mooi, dan kunt u daar na afloop over praten, maar nu is het van geen belang.

Ervaart u iets, wat u bijzonder is, of blijken de krachten zich op een bepaalde plaats in uw lichaam duidelijker te manifesteren dan elders, denk er niet verder over na. Na afloop moogt u daar u zoveel u wilt verder mee bezighouden. Vragen daarover, nu of later, hebben overigens geen zin: antwoord daarop wordt niet gegeven.

Nogmaals: ontspannenheid is van het grootste belang. Zeker, ik bemerk wel, dat er - volgens u - enkele rotstoeltjes bij zijn. Maar houdt uw gemak, bewaar uw evenwicht en vergeet even uw zitvlak. Voel u zo speels, relaxed, prettig als u maar mogelijk is onder de omstandigheden.

Stel u desnoods voor, dat er zo dadelijk een verlate geestelijke sinterklaas komt - zonder piet - die vrijelijk geestelijke pepernoten zal strooien. Maar denk dan niet meteen bij jezelf: ach, het is maar een vertoning, het is maar een spel.

Want hetgeen wij doen, is dodelijke ernst. Wanneer u echter in dit alles niet mee kunt gaan, wanneer u als enkeling mogelijk geen voldoende harmonie kunt gevoelen, zo vraag ik u: blijf tenminste neutraal. Wanneer u uzelf probeert te forceren naar de critische of de aanvaardende kant, heeft u kans, dat u krachten verliest. U gaat dan mogelijk met hoofdpijn naar huis, ofschoon dit zó'er niet noodzakelijk of onvermijdelijk was.

Wees neutraal en vraag u verder niets af. Overal wordt voor gezorgd.

Vervolgens, zoals gebruikelijk, een korte reportage. Rond ons vele geesten, bezig af te schermen. De eerste afscherming, die voor de zaal, was al opgebouwd, voor wij begonnen. De tweede afscherming is op het ogenblik praktisch voltooid. Het aantal aanwezigen uit de geest is de laatste minuten sterk toegenomen. Ik zie reeds verschillende hoge krachten. Ik mag dan ook aannemen, dat wij op korte termijn de inleider aan het woord kunnen laten.

De tweede afscherming, nu geheel voltooid, weert alle disharmonie af, evenals alle krachten van "kwaad". Nu is er geen werkelijk kwaad op aarde. Ik besef dit zeer goed. Maar er zijn dingen, die wij niet kunnen aanvaarden en die bij ons tweespalt zouden kunnen veroorzaken. Deze zijn ongewenst.

Elke kracht, die één kan zijn met ons, is welkom. Elke kracht, die dit niet kan - om welke redenen dan ook - dient terzijde te blijven.

Daar er nogal wat entiteiten zijn, die weinig of geen ervaringen in de geest hebben - er zijn er enkele onder, die nog geen 24 uren geleden zijn overgegaan - heeft men deze op een soort aparte tribune gezet, waar zij een soort bewaking, die tevens alle hulp aan hen kan verlenen rond zich vinden.

Onder hen zijn er velen, die reeds nu een mate van harmonie met ons allen tonen en zo dus ook zekerlijk zullen delen in de krachten, die zo dadelijk zullen worden uitgestraald.

De gehele opbouw, zoals die zich nu toont, doet denken aan een soort koepel. Of, indien u erg modern denkt, de binnenzijde van een pyramide.

In de top van deze opbouw begint op het ogenblik, nabij de top, de eerste werkelijke krachtsconcentratie reeds te ontstaan. Gezien dit feit is het waarschijnlijk, dat reeds op betrekkelijk korte termijn een voldoende harmonie bereikt zal worden. Wat voor mij betekent, dat ik plaats kan gaan maken voor de inleider, die mij reeds werd aangekondigd.

Of u zich tot nu toe aan mij geërgerd hebt, mij aanvaardbaar hebt gevonden of niet, dit betekent, dat ik nu dit medium moet gaan vrijgeven, zodat u van mij op deze avond niet veel meer zult horen. Mogelijk een pak van uw hart.

Maar, zoals de konferencier zei: nog een enkele mop voor de volgende artiest klaar is om op te treden.

Ik geloof, ja, ik weet bijna zeker, dat wij vanavond iets geweldigs mee gaan maken. Wanneer ik zie, wat er op dit ogenblik reeds bereikt is, zo kan het eenvoudig niet anders. Het lijkt wel een kosmisch vuurwerk. Ik hoop, dat er onder u zijn, die hiervan iets kunnen zien, iets van kunnen aanvoelen. Al is het alleen maar, omdat een dergelijke bijeenkomst soms krachten doet ontstaan, die een ontstellende schoonheid hebben.

Ik voor mij verheug mij hierover, dankbaar, dat ik hiervan deel mag zijn.

Dankbaar ook, dat u toch iets van de wat te kerkelijke sfeer van het begin bent losgekomen. En dankbaar, dat de aflossing eindelijk is gekomen, zodat ik nu het woord werkelijk

mag overgeven aan de inleider.

Nogmaals: de inleiding is niet bedoeld om een mooi betoog op te bouwen, maar slechts om een bepaalde harmonische instelling, hoe dan ook, tot stand te brengen.

Ik ben er van overtuigd, dat deze inleider daarin volledig zal kunnen slagen en hoop, dat wij gezamenlijk een feest van geestelijke licht mogen gaan beleven.

-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Zoals u ziet, nog steeds het zelfde medium, alleen met een ander geweten, een andere persoonlijkheid.

Wij hebben allen onze uiterlijkheden, ons gedrag en daarachter verborgen onze eigen werkelijkheid. Die eigen werkelijkheid is eigenlijk het belangrijkste, wat wij bezitten.

Wanneer u hier zo met elkaar zit, is er een groot verschil tussen de uiterlijkheid en uw eigen werkelijkheden. Dit zal blijven bestaan, tenzij wij voor een ogenblik kunnen vergeten, wat wij eigenlijk zijn, wat wij ons voorstellen te zijn.

Wat is het niet heerlijk voor een kort ogenblik alleen te bestaan, als een kind in een wereld vol van verwondering. Wat is het niet heerlijk, zo ontspannen een ogenblik een mate van beheersing te vinden, niet door het opbouwen van een soort stalen mantel rond je innerlijke chaos, maar door eenvoudig alles toe te laten in jezelf, alles saam te voegen in jezelf, zodat er geen grenzen meer nodig zijn?

In een oude leer staat een stanza, die - zeer vrij vertaald - als volgt luidt: Wees stil, mijn hart. Wees stil, mijn ziel. Want ziet, de eenzaamheid verdwijnt. Mij schijnt mijn wezen, opgegaan in zon, te spelen met de maan. Mijn wezen ziet zichzelf niet meer. Het danst er met een zieleheir en gaat door poorten vol van licht, heeft heel zijn zijn op Zijn gericht.

Wees stil mijn ziel en vraag niet meer. Wees stil, mijn hart en klop niet meer. Ik ben.

Dat is een stanza, een korte, wat poëtische uiting. Maar wanneer wij nu proberen vanuit onszelf dit te begrijpen, zo komt er een ogenblik, waarop je je voor kunt stellen, dat je alles achter laat.

O, zeker, daar gaan zij, de ruimtevaartuigen rond Venus, daar seinen modules, terwijl zij door de atmosfeer verteerd worden. Laat ze rustig achter je. Je hebt er niets mee te maken.

De wereld is vol rumoer, stakingen, geweld. Maar wij hebben daarmee nu niets te maken. Voor een kort ogenblik laten wij dit alles achter ons, gaan met tomeloze vaart verder, alles achter ons latende. Achter ons de wereld met zijn rumoer, het zonnestelsel met zijn planetendans, achter ons de sterren

en de sterrenewels zelfs. Wij gaan verder en verder, tot wij, in dat schijnbaar zo absolute duister van de ruimte, een ogenblik ons bewust kunnen worden van dat vage, aldoordringende licht, dat in zichzelf een lied van schepping schijnt te zingen.

Laat de wereld maar achter. Wat moet uw ziel strijden met God, strijden tegen een duivel? Laat het achter. Laat de verdeeldheid achter. Want de werkelijkheid is éénheid.

Uit de veelheid komt de veelheid voort. En wij zijn deel van die eenheid, ook al beseffen wij dit maar zelden. Waarom zouden wij ons zorgen maken voor de dag van morgen. De dag van morgen zal komen en met haar de zorgen van morgen, ongetwijfeld. Maar nu, nu is er geen morgen en geen gisteren, maar alleen vandaag. Er is zelfs geen meten in uren of minuten meer. Wij bestaan alleen nog nu.

Dit eeuwig trage pulseren van het kosmische licht, waarin wij opgeomen worden, waarin wij meespelen, waarin wij ademloos een ogenblik de vreugde van het werkelijke zijn aandaan en in daadloze vreugde ons geluk willen delen met al, wat bestaat, is het doel. Een doel, dat bereikt kan worden, wanneer je voor een ogenblik kunt vergeten te denken, al weet ik, dat denken menselijk erg belangrijk is.

Zeker, je moet nadenken. Maar niet nu. Waar is de menselijke rede, die God waarlijk kan omschrijven? Maar de menselijke ziel, die stil was in zichzelf, heeft God aanschouwd.

Waar is het verstand, dat de grenzen van de sferen feilloos vast kan stellen en de werkelijkheid van de geest kan definiëren? Maar wanneer uw geest stil is, weerkaatst in haar als op een scherm van trillend kwikzilver iets uit een ongekende oneindigheid, iets, wat je niet geheel kunt bepalen of kennen, maar wat in zich kracht en geluk betekent, iets wat is als de eeuwigheid, die voor een ogenblik alle besef van tijd overspoelt.

Wij zijn hier bij elkaar. Waarom zouden wij dan nu nog grenzen stellen, verschil maken tussen geest en mens of tussen mens en mens? Vergeet nu maar even, dat u de een graag moogt en de ander niet. Vergeet even, dat u geen geest bent, of uzelve ziet als een hoge geest, die tijdelijk nog stofgebonden is.

Wij zijn hier, op dit ogenblik, allen gelijk, allen hetzelfde, één vibratie, één trillend licht, één werkelijkheid. Wij zijn eigenlijk niets anders dan kracht. De vormen, hun betekenis ook, valt weg. Vormen vallen weg, want wanneer wij ons wezen voor een ogenblik vrij laten, zonder te denken, zonder iets te willen bepalen of beleven, eenzijdig met de kracht, die rond ons is, deel van de totaliteit, is er energie.

Een trilling, een golf van kracht overheerst. Sterker en sterker bouwt zich het licht, het levende licht, op.

Meer en meer versmelten wij met die kracht. Even daarin opgaan is mogelijk.

Voelt u, hoe de vage stilte met zijn bijna niet besepte geluiden nu opeens gedragen schijnt te worden door iets anders? Voelt u niet, hoe er iets meer hier is dan al die kleine onbelangrijke zaken, dat misschien volgens u mooie spreken?

Er is nu een vibratie, een licht. Wij moeten nu de

grenzen tussen onszelf en dit andere slechten. Wij moeten beperkingen weg doen vallen, tot het hoogste licht en wij, die hier aanwezig zijn, allen versmolten worden tot één kracht, één licht, één leven.

Je moet even gewoonweg vergeten, wat het is om jezelf te zijn. Vergeet nu maar, dat het zo vervelend is, dat je juist nu moet hoesten. Want als er één van ons hoest, hoesten wij in wezen allemaal.

Wij vormen even allen een eenheid. Stel je dit voor. Een eenheid, die niets meer met uiterlijkheden te maken heeft. Een eenheid van geest en ziel, een samenvatten van alle licht alle kracht. Al wat er in en rond ons is wordt meer en meer saamgevat, gebonden, verbonden met u, tot er één waarheid, één werkelijkheid, één trilling overblijft.

Stel het u niet verstandelijk voor. Beleef het, wees het, wees stil. Stil ook diep in jezelf. Laat al die gedachten maar verder waaien. Het is niet belangrijk, dat of wat je denkt.

Vergeet ook al je gevoeligheden maar even. Zij zijn niet belangrijk. Mogelijk denkt u nu nog even: mooi, maar zo dadelijk begint weer de oude sleur. Maar dat is toch niet noodzakelijk?

Wanneer je maar stil en rustig bent, ook diep in jezelf. Laat jezelf herboren worden uit de eenheid met het Licht. Geloof mij: Wanneer Jezus Christus sprak met de Vader, dan sprak Hij met een veld van kracht, waarin dezelfde mogelijkheden lagen als aanwezig zijn in dit veld van kracht, dat nu hier rond ons bestaat.

Ik zeg niet, dat wij daarom met de hoogste God zullen kunnen of mogen spreken. Maar dat verschil ligt in ons, niet in de kracht, die in en rond ons nu bestaat.

Besef, dat het wezen van dit veld niets anders is dan die goddelijke werkelijkheid en aanwezigheid, die ook in u allen bestaat, in elke wereld en sfeer, in elk levend wezen.

Besef dit en er is geen wezenlijke scheiding en afzondering meer. Alles wat leeft, leeft ook hier, ook in ons. Alles wat spreekt, spreekt hier, door ons. Al wat "morgen" nog voor het besef verbergt, is hier aanwezig.

Wij zijn de werkelijkheid. Wij zijn de kracht, wij zijn het Licht, omdat God in ons de kracht is en het Licht. Zo is dat, zeer beslist. Wees stil, mijn ziel, wees stil mijn geest. Mijn lichaam, vergeet voor een ogenblik je eigen onevenwichtigheden. Want er is één evenwicht, dat alles beheerst, één kracht, die alles beheerst. Er is één werkelijkheid, waarin wij allen gelijk zijn, één liefde, waarin wij allen gelijkdelijk delen en gelijkdelijk deel van zijn.

Er is één leven, dat in de tijdloosheid werkelijk is. Kleine pulsaties vormen de wereld, die wij nog de onze noemen, maar de enige blijvende werkelijkheid is hier. Alle leven, kracht, mogelijkheid, verbondenheid is hier, nu. Tijdloos. Vergeet al het andere.

Wij willen samen kracht zijn, niet meer en niet minder. Wij vragen niet meer "wat ben ik", maar vormen een deel van de kracht, zoals die er nu is, wij bouwen mee aan de kracht, zoals die zich zo dadelijk kan manifesteren. Wij.

Dat wat eens ik was, is nu " wij " geworden. Deel van alles.

Dat is het licht, dat is de kracht, dat is de werkelijkheid. Dat is de eeuwigheid, dat is God, dat is de Christus, die in een torale liefde alles samenvat. Dat is ons wezen.

Weest stil ,weest rustig. Laat de gedachten maar gaan, zoals zij willen, want zij zijn niet belangrijk. Laat de wereld gaan, zo zij wil: zij is niet belangrijk. Wij zijn deel van de kracht, wij zijn deel van de werkelijkheid, wij zijn deel van het licht, wij worden omgeven door de kosmische aanvaarding en zo willen wij de kosmos aanvaarden, deel zijn van dit geheel, één zijn met dit geheel. Wij willen uitdrukken, wat er aan mogelijkheden in het geheel is. Wij willen samen voor een kort ogenblik, al is het maar een bliksemflits in het duister, Gods Licht manifesteren. Gods vrede willen wij waarmaken, harmonie willen wij vinden, ons evenwicht herstellen.

Wij kunnen dat doen. Het veld is opgebouwd, sterker en sterker. Ik voel, hoe de krachten reeds nu sneller gaan pulseren. De absolute stilte, de absolute rust kunnen wij alleen in onszelf vinden, maar wat wij uitstralen, zal altijd spelen in de tijd.

Het al is er, kracht. Steeds meer licht en kracht voegen zich samen. Steeds groter wordt onze verbondenheid. Als u nu uzelf zoudt kunnen zien vanuit de geest, zoudt u zien, dat er geen personen meer zijn, maar alleen licht. Licht, waarin u opgenomen bent , waarvan wij allen deel zijn.

Het is met dit licht, dat wij zo dadelijk middels de stem en de wil van de celebrant, maar toch ook met geheel ons eigen wezen zullen trachten, iets van die werkelijkheid, zoals die nu in ons reeds bestaat, kenbaar te maken op aarde, kenbaar te maken zelfs aan onszelve, aan ons wezen, dat deze kern van het zijn zo zelden schijnt te beseffen.

Laat ons pogen, de stilte in ons even te bewaren, werkelijk sstil te zijn. Zelf roffelende trommen kunnen ons nu niet meer storen, want wij zijn stilte in onszelf. Stilte aanvaardt geen storing.

Het is niet erg, wanneer er wonderen gebeuren. Want wonderen zijn in de werkelijkheid normaal. Er is alleen de stilte, waarin wij zijn en daarin rusten alle mogelijkheden.

Waarom zouden wij ons over een fenomeen verbazen, ons nog bezig houden met een illusie? De werkelijkheid, de eenheid, hebben wij bereikt en wordt nu steeds meer waar, steeds rustiger.

Krachten komen in evenwicht. Gedachten vervagen. Vrede, harmonie, verbondenheid en verwevenheid, zij zijn alles, wat van belang is.

Bijna hebben wij het punt bereikt, waarop de kracht zodanig gekoncentreerd is, dat het werken kan gaan beginnen. Wat er ook gebeurt, er gebeurt in feite niets, want wij zijn deel van de eeuwigheid. Wat er ook werke, het is het werken van de totaliteit, van God zelve, van alles, waarvan wij deel zijn.

Wat er ook ontsta, het is een deel van de goddelijke kracht, waarin wij mogelijk voor een korte wijle iets kenbaar maken op een niveau van de werkelijkheid, waar het besef van dit alles normalerwijze ontbreekt.

Een ogenblik willen wij geheel ontspannen, zien. Zien

hoe God werkt in ons, hoe God werkt in alle dingen. Zien, hoe de liefde Gods alles omvat, zonder uitzondering en hoe de levende kracht in ons en rond ons aanwezig, versmelt tot een eenheid, die zelfs buiten de kosmos kenbaar is, die alles omvat, wat wereld of sfeer heet.

Laat ons dit gevoel in onszelf bewaren, want nu is de tijd gekomen voor de celebrant, om uiting te geven aan het Licht, dat ook in ons aanwezig is.

-0-0-0-0-0-

In de Naam van de Scheppende Kracht, de naam van het Lichtende Licht, in de naam van de Liefde, die al omvat, zullen wij deze taak aanvaarden.

Uit mijn diepte spreek ik tot U, o mijn God. Laat voor een kort ogenblik Uw kracht, Uw genade, Uw werk in, voor en door ons geopenbaard zijn.

Tot U, o Heer, verhef ik mijn ziel. Uit U, o Heer, is al mijn kracht. Door U, Heer, worde volbracht volgens Uw wil: de vrede, die de aarde nodig heeft.

Vrede. Gods Liefelijke Vrede. Gods Lichtende Vrede. Laat er vrede zijn, de onrust vergaan en met haar de dwaasheid, die haar voortbracht.

In de Naam van de Almachtige God, de Naam van de Christus, die Zijn manifestatie is, in de Naam van de geest en de krachten van de geest zend ik de vrede uit, opdat zij weerkaatsing vinde in de harten der mensen.... opdat gedachten geleid worden tot vrede.... opdat de rust terugkere, waar nu onrust is.

Al is één in God. Al is één in Zijn kracht. Alle kracht is harmonie uit Zijn Wezen.

Uit Uw Naam neem ik die kracht.... Aan U draag ik op deze kracht. Sprekende uit Uw Naam zeg ik tot dezen en allen rond ons waar de harmonie verstoord is..... Heer, leen mij ook uw kracht dat verstoordheid verdwijne. Dat gespletenheid tot eenheid worde.... dat de rust weerkere... dat het lichaam wederom in harmonie zijn stromen draagt en volbrengt.... dat de vreugde in de wereld terugkere en besef van licht in de wereld weer mogelijk zij... In de Naam van Hem, die is, de onnoembare. Vrede zij U.

Eén is de kosmos. Eén is de wereld. Eén is de kracht. Dat de eenheid en de vrede, de harmonie en de kracht zij vastgelegd in deze materialen, die men dood noemt, opdat de vrede in U moge leven, verdeelheid zich herstelle en waarheid steeds meer beseft worde.... De Kracht zij vastgelegd, opdat vrede en harmonie uit de materie moge stralen tot een ieder, die verstoord is..... Een laatste maal

U zij de vrede, de waarheid en leven dat de grenzen overschrijdt zelfs vanuit de materie. Dat krachten van inwijding in u wakker worden geroepen ... opdat gij beseffe de werkelijkheid, waarin gij leeft. Zo zij gedaan in de Naam van de Almachtige God, waaruit wij zijn voortgekomen.

In naam van de eenheid, waarin wij zijn saamgevoegd.....
In naam van de liefde, die ons allen omgeeft. ... In naam van
de Kracht, waarvan wij deel zijn.

Menselijke lichamen verwerken deze spanningen soms
slecht. Maar zij herstellen zich.

De menselijke geest is soms verdeeld. Maar indien
zij innerlijk aanvaardt, herstelt zij zich.

Denk vrede. Leef vrede. Weest vrede. In de naam van
De Christus, die het licht brengt op deze wereld. Opdat in
de vrede de bewustwording mogelijk en voltooid worde.

Ga met het licht, ga met de kracht ... draag de
vrede met U.....

-0-0-0-0-0-

d.d. 8 december 1978

N.B.

In verband met de gezondheid van het medium zijn dit
jaar rond de feestdagen enkele extra vrije dagen ingevoegd.

De laatste vrijdagbijeenkomst van dit jaar zal plaats
vinden op vrijdag 15 december.

De eerste bijeenkomst op vrijdag in 1979 zal plaats
vinden op vrijdag 5 januari 1979.

In de tussenliggende periode vinden géén bijeenkomsten
plaats. Alleen de bijeenkomsten van Cursus I en II vinden
normaal plaats op 2 respectievelijk 4 januari a.s.

DE STEM van GENE ZIJDE zal dan ook in deze periode niet kunnen
verschijnen. Na het nummer van 15 december, dat - indien de
PTT en de ambtenaren ons goed gezind zijn, u rond 22 december
ontvangt, kunt u dus nr . 19 verwachten rond 12 januari 1979.

Uw redactie wenst u allen prettige feestdagen toe.

red.

-0-0-0-0-0-

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

...

... ..
... ..
... ..

R.B.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..

...

...